

Kronika Parafjalna

DWUTYGODNIK

Szczęść Boże!

Wielka Sobota

przeznaczona jest na uczczenie Grobu Zbawiciela. Cały ten dzień, aż do chwili Zmartwychwstania, Kościół podobny jest do stroskanej Oblubienicy, czuwającej przy grobie Oblubieńca swego. Nabożeństwo jest dłuższe, ale wśród boleści przebijają się oznaki radości, z powodu pocieszającej Tajemnicy Zmartwychwstania. Nabożeństwo rozpoczyna

szaj, którą ta świeca trzydzielna przedstawia. Od tej świecy zapala się lampka przed ołtarzem i światła w Grobie. Poświęcenie Paschału ma też głębokie znaczenie. Czytamy w drugiej księdze Mojżeszowej, że słup ognisty oświecał w nocy drogę Izraelitom, w czasie ich wyjścia z Egiptu. Takim słupem ognistym Nowego Zakonu jest Chrystus, który nas wywiódł z niewoli szatańskiej przez czerwone morze Krwi swojej Przenajświętszej

się od poświęcenia ognia. Wszystkie światła w kościele się gaszą, a z krzemienia wydobywa się i roznieca nowy płomień. Ogień ten poświęca się przed drzwiami kościoła i zapala się nim trzydzielna świeca czyli Tryanguł. Kapłan, trzymając w ręku Tryanguł, wchodzi do kościoła, klęka i śpiewa: „Światło Chrystusa”, albowiem Chrystus Pan jest owym światłem, które oświeciło każdego człowieka. Stało się to na mocy wyroku Trójcy Przenajświęt-

szej, który oświecił nas światłem Ewangelji ś. To też Paschał wyobraża Chrystusa Pana, a pięć gran oznaczają pięć ran Chrystusowych. Dalej czyta się 12 prorocत्व, odnoszących się do chrztu, albowiem w pierwszych wiekach Kościoła w tym dniu udzielano chrztu świętego Katechumenom. Po odczytaniu prorocत्व poświęca się woda, do chrztu przeznaczona. Dzielenie wody na krzyż i czynienie nad nią krzyżów przez kapłana oznacza, że moc wody